

V Ljubljani, v četrtek, dne 6. marca 1913.

Naročnina
za Avstroogrsko: 1/4 leta K 2.— 1/2 leta K 4.— celo leto K 8.—
za Nemčijo: " 3.— " 6.— " 12.—
ost. inozemstvo: " fr. 3.50 " fr. 7.— " fr. 14.—

Uredništvo in upravnništvo: Frančiškanska
ulica šte. 10.
Naročnina za Ameriko znaša celoletno 3 dolarje.

Oglasnina
za 6 krat deljeno petitno vrsto enkrat 20 vin. — Pri več-
kratnih objavah primeren popust.

Leto III.	Posamezna številka 20 vinarjev.	Na naročila brez denarja se ne ozira.	Naročnina za dijake in vojake 6 kron.	Štev. 10.
-----------	---------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	-----------

Vsak naročnik dobi letos jeseni brezplačno in poštne prosto ilustrovan koledar za l. 1914. Za vsak pol leta plačane naročnine pa ima vsak naročnik pravico do ene slike Prešerna Jurčiča, Gregorčiča ali Aškercia, če plača 40 vin. za ovoj in poštino.

Krvava drama v milijonarski hiši na Dunaju: Odpuščeni knjigovodja Altmann ustreli svoja svaka Otona in Rikarda Bergerja in rani težko tretjega brata, Alfreda Bergerja.

DR. VELIMIR DEŽELIČ:

V službi kalifa.

Zgodovinski roman iz časov hrvatske telesne straže v Španiji. Z dovoljenjem pisateljevim prevel Starogorski.

— Ven iz mesta — to je bilo geslo. Vendar se to ni dalo kar tako izvršiti. Kakor divji tigri so naskakovali berberi na ljudstvo.

Jok in stok je donel na vse strani. Trupla, ki so ležale od sinoči po ulicah v mlakah krvi, so bila poteptana in razmrčvarjena od konjice in pehote. Berberi so vedeli, da morajo prodreti iz mesta in da ni časa pleniti po hišah, vendar so, kjer so mogli, plenili in pustošili. Razbijali so vrata in okna in kar jim je prišlo pod roke, da se tako osvetijo nad zmagovalci.

Tako so se v divjem plesu prerili že do mestnih vrat. Ljudstvo, ki se ni nadjalo tako silovitega navala, se je v prvem hipu nekoliko splašilo. Ali to prvo začudenje in plahost je kmalu prenehalo in berberi so občutili, da so kordovski meščani hrabri ljudje in mnogi berber je izdihnil svojo dušo. A drugega izhoda ni bilo, nazaj iti se več ni dalo. Treba se prebiti skozi sovražne vrste.

Prebiti se skozi sovražne vrste je pomenilo, izgubiti mnogo žrtev. Z jedne, kakor z druge strani je padlo mnogo junakov v tem meščanskem boju, a še niso mogli berberi prodreti vrst besnih meščanov.

— Naprej — vpil je Hešam ben Soliman. — Vrzite se na meščane s kopji. Pokažite, da ste junaki.

Z novo silo, z novo močjo so se vrgli berberi naprej. Naposled se jim je posrečilo priti do izhoda mestnih utrd.

Tu je Hešam ben Soliman s svojim bratom zaostal, ker, kakor je bil prvi, ki je planil iz vojašnice, tako je hotel, da odide prej zadnji vojak iz mesta, predno odide on.

Ali ta smelost mu je bila v pogibelj.

V tem trenutku so navalili oddelki krščanskih andaluzijskih čet in ga odrezali od svojcev.

Tako je ostal z Abubekrijem in nekaterimi v vrstah sovražne vojske.

Sprevidel je, da je izgubljen, vendar ni zgubil poguma.

Z mečem v roki je stal in se boril junaško. Videl je, kako padajo drug za drugim njegovih zvestih, a on, kakor bi bil nedotakljiv.

Naposled ga pograbit dva močna Andaluzana ter ga vržeta na tla. Ko se je to zgodilo, je nastal trušč in veseli vzkliki so zaorili po mestu.

Ko so berberi, ki so bili že izven mesta, slišali te vzklike, jim je bilo takoj jasno, da se je zgodilo nekaj strašnega. Hoteli so nazaj v mesto, a železna vrata so bila zaprta in na okopih je stala vojska. Vsi berberi, ki so še ostali v gradu, so bili vjeti in odvedeni pred kalifa Muhameda.

Ta se je ravno vrnil od molitve iz džamije, ko je slišal, kaj se je zgodilo.

Takoj je sklical svoje najodličnejše prveke.

Ko so se zbrali, je dal pripeljati jetnike in rekel zbranim:

— Strašna sodba se mora izvršiti nad temi razbojniki, ki so se drznili dvigniti zoper svojega zakonitega kalifa. Sami so s svojim delom podpisali svojo smrtno obsodbo. Kaj, mislite, zvesti moji svetovalci?

In vstali so vsi, ter potrdili kalifove besede.

— Smrt so zaslužili.

Edini Wadha el Ameri je obsedel. Muhamed namršil čelo in vzklikne:

— Nú, ali ti ne želiš smrti svojih največjih sovražnikov? Tebi so v prvi vrsti stregli po življenju.

A Wadha el Ameri vstane, prekriža roke na prsih in reče:

— Svetli kalif, to kar si rekel je resnica. Ti zarotniki so v resnici zaslužili smrt, vendar bi ti jaz ne svetoval, da jih pogubiš. Dokler so živi in v tvojih rokah,

Naslednik bodočega avstrijskega cesarja in njegova soproga: Princ Karel Franc in princesa Zita.

so nam dragocen zaklad, oni so nam neka vrsta jamstvo, da se njihovi pristaši ne bodo več upali na nas. Pripravljeni bodo, da se pomirijo, ako bodo zvedeli, da vsak njihov napad na Kordovo povzroča smrt njihovih prvakov. V slučaju pa, da bi se vkljub temu vojskovali z nami, in se jim posreči, da ujamejo koga izmed naših plemenitih ljudi, evo nam teh zarotnikov v zameno. Naposled je pa tudi škoda takih junakov, da poginejo tako sramotno. Kdo ve, morda jih ravno tvoje velikodušje spreobrne in iz nezvestih podanikov postanejo tvoji najboljši sinovi...

Nekaj časa je kalif mirno poslušal, kaj njegov hadžib govori, nato je motril obraz njegov in ostalih svetovalcev, kakor bi se hotel uveriti o vtisu tega govora.

In v resnici se mu je zdelo, da je opazil na nekaterih obrazih odobravanje, kar ga je vznemirilo.

A vse bolj ga je razburilo, ko je djel ranjeni Hešam ben Soliman, obrnivši se k hadžibu:

— Hvala ti, junaški nasprotnik moj. Tega se nisem nadejal od tebe. Mislim sem,

da te bom vrgel v ječo, da se bom naslajal ob tvojem mrtvem truplu, ker sem te smatral ne samo mojim krvnim sovražnikom, nego celo tiranom, ki hrepeni, da se napije moje krvi. Sedaj vidim, da sem se prevaril. Po tvojih žilah teče vitežka kri, in da nisi samo hraber, ampak tudi moder. Naj ti poplača Alah tvojo dobroto. Naj mi dodeli, da se zgodi čudež, da ti to povrnem...

Kalif je dosedaj molče poslušal berberskega vodjo, ali sedaj mu seže v besedo:

— Varaš se, suženj, če misliš, da bi se kdaj to zgodilo. Priznavam, da ima moj hadžib v marsičem prav, ali jaz sem dobro premislil. Vsako usmiljenje napram tebi bi se tolmačilo, kakor plašljivost od moje strani. Drugi vojaki, videč, da se zarotnikom ne zgodi ničesar, bi se uprli. Ne, moj dragi hadžib, ne bom poslušal tvojega nasveta. Ti lopovi so se drznili dvigniti roko zoper svetost mojega kalifata, in tu ne poznam milosti. Potrebno je, da se tak zločin ostro kaznuje. Dokazano je, da so meni in mojemu hadžibu stregli po življenju, dokazano je, da so navalili na moj alkazar z oboroženo roko. Ako bi mi ne bila bojna sreča mila, bi imeli ti sedaj mene v rokah in gotovo ne bi imeli usmiljenja. Moja sodba je kratka. Glava Hešam ben Solimana in Abubekrijeva se naj takoj odseka in vrže preko grajskih zidov, v tabor afriških čet. Naj vidijo izdajalci glave svojih vodij in naj vedo, kaj jih čaka, ako se ne spokore in mirno oddaljijo v najdaljše kraje mojega cesarstva.

Obsodba je bila izrečena.

Hešam ben Soliman, začuvši svojo obsodbo, reče:

— Dobro sem slišal tvoje besede in grem v smrt brez bojazni. Ali to ti rečem še pred smrtjo, pazi, da se to, kar sodiš sedaj nam, ne bo vračalo.

— Molči, izdajica — vzklikne Muhamed in reče vojakom. — Odpeljite te lopove in izvršite smrtno obsodbo.

Dve uri po tem je bila glava Hešam ben Solimana in njegovega brata Abubekra odsekana in vržena čez grajsko zidovje.

Ko so se pokazali krvniki na zidovih in visoko dvignili krvave glave, je zaorila cela Kordova veselja. A ko so se glave vržene z zidovja, prikotalile v tabor afričanov, je nastala med njimi nepopisna žalost in tisoče kletev je donelo čez mestno zidovje in tisoče ljudi se zaklelo, da morajo osvetiti smrt svojih vodij.

Glave so umili in takoj poslali nečaku Hešam ben Solimana, Solimanu ben Hakem ben Solimanu ben Annaseru.

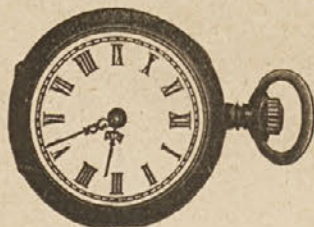
Ko je zagledal glave, je zakril obraz z rokami in za trenutek se je začulo njegovo pridušeno ihtenje.

Berberi, ki svojega junaka niso nikdar videli plakajočega, so mu jeli klicati:

— Ne plakaj, nego misli na osveto!

(Dalje prihodnjič.)

Novi naročniki lahko dobé posebne ponatise romana „V službi kalifa“ od začetka pa do 1. januarja 1913, ako pošljejo 2 K 10 v. Ob koncu romana pa lahko naroče še ponatise drugega dela, t. j. od 1. januarja 1913 naprej in tako imajo ta roman kot posebno knjigo

Priporočamo

domačo tvrdko

H. Suttner,

te vrste na slovanskem jugu. Kdor potrebuje uro, verižico, uhane, prstan itd., naj piše po cenik. Velik bogato ilustrovan cenik dobi vsakdo zastoj in poštne prosto. Pišite po dopisnici: H. Suttner v Ljubljani 5, Mestni trg števil. 25.

Nizke cene!

Postrežba solidna in točna.

Novim naročnikom

priporočamo, da se naroče na „Slovenski Ilustrovani Tednik“ od novega leta, da imajo tako ves letnik; ali da se naroče vsaj od 1. februarja t. l. naprej, ker takrat je začel izhajati roman „Za svobodo in ljubezen“, da imajo ves roman.

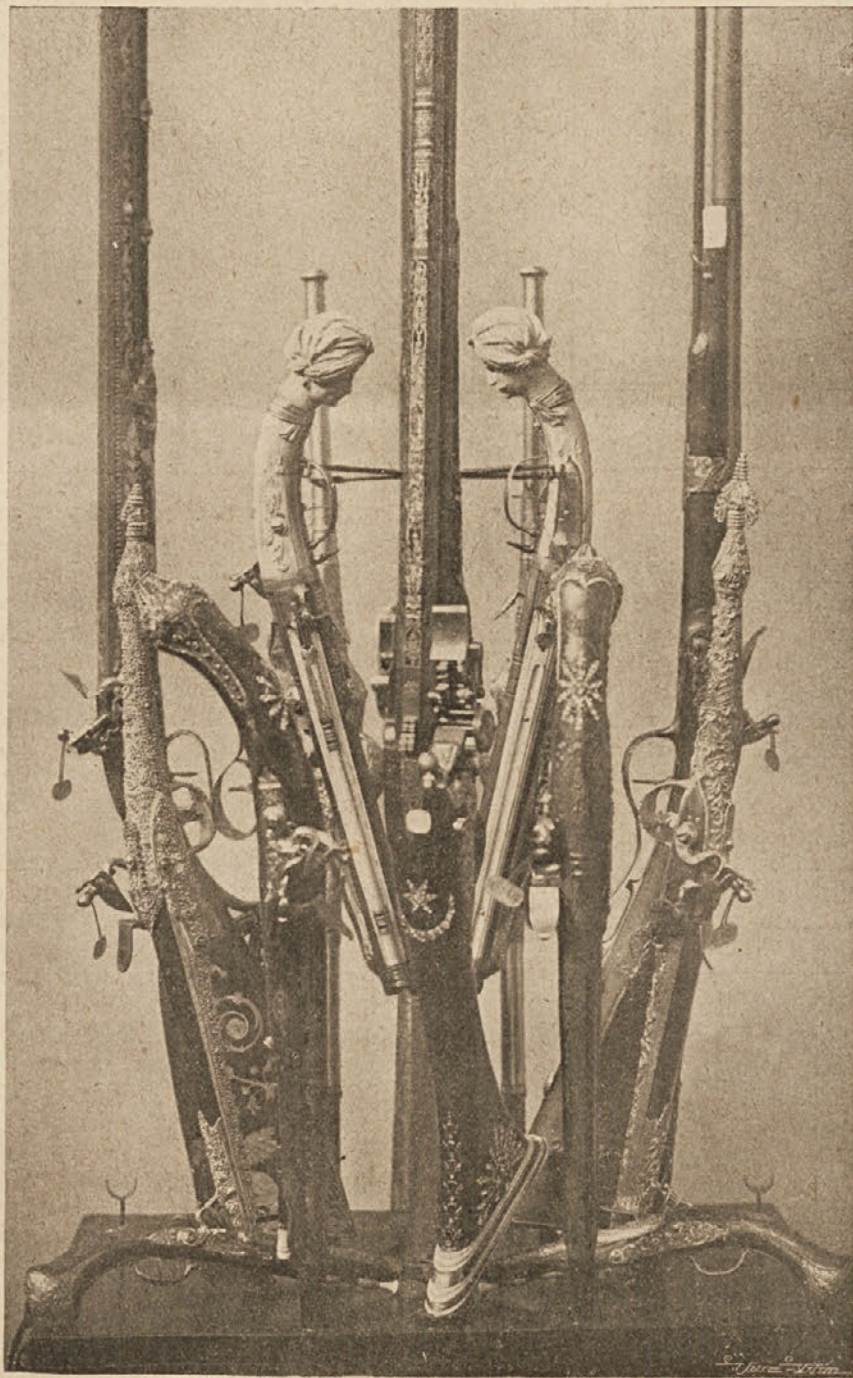
Naše slike.

Krvava drama v milijonarski hiši na Dunaju. Knjigovodja Emil Altmann je nameril 20. febr. revolver na svoja bivša šefa, lastnika stavbarske tvrdke Alfred in Oton Berger, ter njiju brata Rikarda; dva sta obležala mrtva, tretji pa je smrtnonevarno ranjen in bo le težko okreval. Morilec je mož 62 let, svak svojih žrtev in je bil celih 25 let kot potnik in knjigovodja v njihovi službi. Pravi, da se je hotel s svojim činom osvetiti, ker ga je tvrdka odpustila in mu odrekla vsako nadaljnjo podporo. Svoje strašno dejanje, s katerim je pahnil dve srečni rodbini v gorje, je izvršil s hladnim preudarkom; ob aretaciji ni pokazal niti trohice kesanja. Preiskava je dognala takoj, da ni imel povoda za maščevanje, ker je vsled neozdravljive igralske strasti sam tako zamenjal službo, da ga bratje Bergerjevi nikakor niso mogli obdržati v službi. Plačo pa so dajali še vedno, toda njegovi ženi; njega seveda niso hoteli več podpirati. Emil Altmann, rojen l. 1850 v Neutri, je vstopil pred 26 leti v čevljarsko eksportno trgovino Alfreda Bergerja ter poročil čez nekaj let njegovo sestro Šarloti; ko sta se Alfred in Oton Berger posvetila stavbarski stroki, se je preselil v kontor nove tvrdke; a lastni sin njegov priča o svojem očetu, da so ga imeli le iz usmiljenja, čeprav ni bil nikdar vesten in zanesljiv. Ker pa je bil njegov zakon skrajno nesrečen in je zakrivil tudi kot igralec več nepoštenosti ter prikrival svojo pravno propalost čim dalje manj, sta ga svaka lanske poletje odpustila. Šel je v Budimpešto in se izkušal preživeti z borzno in hazardno igro. Ko pa ni našel sreče niti tu, niti v razredni loteriji, se je razvnela v njem slepa strast maščevanja; vrnil se je na Dunaj, počakal svake, ko so odhajali ob 5. popoldne iz pisarne, ter jih podrl s tremi streli iz revolverja. Alfred Berger, ki se bori s smrtjo, je oče dveh hčera (17 in 21 let) in sina, ki hodi še v srednjo šolo; Oton Berger je bil tudi oženjen ter je imel odrastlo hčer in 15letnega sina; Rikard Ber-

ger pa je bil samec. Tvrdka je bila veleugledna; nje premoženje je znašalo nad 1 milijon kron. — Strašni dogodek je pač žalostno znamenje človeške propalosti, ki maščuje svoje lastne grehe na drugih, nedolžnih ljudeh.

Naslednik bodočega avstrijskega cesarja in njegov prvorojenec. V današnji številki prinašamo sliko princa Karla Franca in princese Zite, ki bosta nasledovala nadvojvodi Francu Ferdinandu na avstrijskem

posvečajo orodju smrti. Puška, pištola in zakrivljeni jatagan sta Arnavtu dražja od matere in ljubice, in zato najdeš med temi divjaki neredkoma prave bisere oro-

Arnautsko orožje, ki ga hranijo v pariškem armadnem muzeju.

Napredek ameriškega ženstva: E. Wilkinsonova, prva ženska sodnica v Združenih državah.

žarske umetnosti, dragoceno vložene z dragim kamenjem, zlatom in srebrom. Naša slika kaže čudokrasno zbirko arnavtskega orožja, ki jo hranijo v pariškem armadnem muzeju. Razume se, da večina teh krasnih in dragocenih reči ni domač arnavtski izdelek; vzlasti pištole z rezljanimi glavama sta očito delo laškega ali francoskega umetnika, kupljeni za drag denar, ali pa — prej ko ne — uropani na kakem cestnem ovinku. Naše bralce bo gotovo zanimala ta slika ob času, ko imajo Arnavti v Trstu roparski kongres, na katerem je najbolj zabavno to, da se vrši v italijanščini, ker tega žlahtnega naroda, ki mu hoče Avstrija siloma ohraniti samostojnost, ne družijo nikak skupen jezik, marveč zgolj roparske šege in izvestne, v Albaniji splošno razširjene pruske navade. Zaradi teh čudnih narodnih šeg se širi tudi verjetna govorica, da bo Srbija predlagala kot kandidata za albanski prestol slavnoznane nemškega Eulenburga.

Kolajna na zmagovalstvo balkanskih narodov. Dočim se Nemci trudijo, kako bi s podlim obrekovanjem zmanjšali sijaj jugoslovanskih zmag, jih zasledujejo kulturni narodi, zlasti pa Francozi, z neprikritim navdušenjem. Dokaz tega so krasne kolajne v srebru in zlategem bronu, ki so razstavljene v izložbenem oknu tvrdke H. Suttner na Mestnem trgu v Ljubljani ter proslavljajo zmage Balkanska zveze nad polumesecem. Kolajna je v celoti kakor tudi v vseh podrobnostih umetniško izdelana, ter nam kaže na eni strani enakomeren križ. Vsaka križeva veja nosi strokovnjaško izdelane grbe onih štirih balkanskih držav, ki tvorijo Balkansko zvezo. To je: Bolgarske, Srbije, Črne Gore in Grške. Pod križem se vije polumesec, ki je čez sredo prelomljen. Nad križem je ob robu kolajne francoski napis: „Balkan balkanskim narodom“. Enak napis v srbskem, bolgarskem in grškem jeziku se nahaja deloma na križu, deloma med srednjim poševnim križevim deblom in zdrobljenim polumesecem. Druga stran kolajne

prestolu, ter njiju prvorojenega sinka, nadvojvode Franca Jožefa Otona, najmlajšega v trojici sedanjih avstrijskih prestolonaslednikov.

Arnautsko orožje. Arnavti so narod razbojnikov; boj, umor in krvna osveta so pri njih vsakdanje stvari. In kakor revno in primitivno je pri njih vse, kar služi življenju človeka, tako veliko pažnjo

Kolajne na zmagovalstvo balkanskih narodov, razstavljene pri tvrdki H. Suttner v Ljubljani.

nam kaže vojaka-junaka, ki drži v levici vihrajočo zastavo, v desnici pa vihti sabljo ter v zmagujočem navdušenju prodira naprej med osvojenimi turškimi topovi. V svitu zarje se blišči v daljavi Carigrad,

gg. Erjavec, Logar in Ravnik. Pri smuški tekmi so dobili izmed 11 vozačev darila: prvo poročnik Šešerko (27. domob.), drugo nadporočnik Walland (27. pešp.), tretje g. rač. oficial Badiura, četrto g. Jankovič

jemo, kaže E. Wilkinsonovo, prvo žensko sodnico v Združenih državah.

Iz nove Bolgarske. Slika kaže panoramo iz doline reke Strume, ki se izteka zapadno od mesta Orfani v Egejsko morje.

Zimski šport v Bohinju: Smučarji.

Zimski šport v Bohinju: Vožnja s sanmi.

pred vsem slovita kupola in stolpi Agije Sofije. Čez grozečo topovo cev se vzpenja onemogla roka turškega vojaka. Ob robu kolajne je letnica 1912. — Vsa kompozicija kolajne je umetniško dovršena in kaže v kratkih, toda z nepopisno iskrenostjo izvedenih alegoričnih potezah sklep balkanske zveze ter namen in uspeh ljuškega boja. Kolajno, ki je delo švicarskega umetnika-Francoza in vsega občudovanja vredno delo, si lahko vsakdo, ki se za njo zanima, ogleda pri imenovani tvrki.

Zimski šport v Bohinju.

Letošnja zimska sezona v Bohinjski Bistrici je bila zelo ugodna vsakovrstnemu zimskemu športu. Vsako nedeljo so vozili posebni športni vlaki iz Trsta, Gorice in Ljubljane številne množice športnikov v Bohinj, kjer so se sankali na izvrstnem umetnem sankališču „Belvedere“ ali pa delali s sanmi in smučmi manjše izlete v divno bohinjsko okolico. Ugodne snežne razmere so napotile „Društvo za tujski promet“, da je priredilo dne 25. februarja pod pokroviteljstvom ravnatelja državnih železnic, dvornega svetnika A. Galambosa sankalno in smuško tekmo, dostopno samo za kranjske, primorske in hrvaško-primorske športnike. Krasno zimsko vreme je pripomoglo, da je uspela tekma preizborna; prišlo je nad 1000 izletnikov, za tekmo pa se jih je prijavilo 74. K točki seniorjev se je prijavilo 19 tekmovalcev; prvi je bil Ivan Logar, mizarski mojster v Bohinju, ki je tudi to pot ohranil l. 1911. pridobljeni naslov „prvak Bohinja“; drugi inž. Sugg (Tržič), tretji g. Alfonz Mencinger (Ljubljana), četrty inž. Mencinger (Ljubljana). K damski točki se je prijavilo 10 dam; rezultat tekme je bil ta-le: prva gđ. Böhejeva (Trst), druga gđ. Ana Mallyjeva, tretja gđ. Ida Mallyjeva in četrta gđ. Jeannetta Pollakova (Tržič). Tekmovalcev-juniorjev je bilo 22, s sledečim uspehom: prvi g. Karel Mencinger (Bohinj), drugi g. Anton Jelenc (Tržič), tretji g. Ant. Vovk (Bled), četrty g. Štef. Erjavec (Boh. Bistrica). Tekmovalcev na dvosedežnih sankah je bilo 9. Prvo darilo sta dobila gg. tehn. Vilfan-Karel Mencinger), drugo gg. Jelenc-Salberger (Tržič), tretjo gg. Alf. Mencinger-Logar in četrto gg. Crobath-Šumi. Pri tekmi na samotnihicah za domačine so dobili darila

(Trst). Dasi je bilo sankališče po nekaterih krajih zledenelo in snežena pobočja zamrzla, se ni zgodila pri vsej tekmi nobena nesreča. Po končani tekmi se je zbrala večina udeležnikov v hotelu „Triglav“, katerega kuhinja in klet sta poslovali izborna. Sledila je razdelitev daril in običajni govori; med njimi je upravičeno povdarjal zastopnik „Deželne zveze za tujski promet“, kako velike zasluge si je steklo za zimski šport v Bohinju ravnateljstvo državnih železnic v Trstu z uvedbo posebnih zimskih športnih vlakov.

Zimski šport v Bohinju: Mizarski mojster Logar, „prvak Bohinja“.

Nov napredek ameriškega ženstva. V Ameriki se odpira ženskam čimdalje svobodnejša pot v razne stanove, ki so veljali doslej za privilegij moškega spola. Kakšen rešpekt bi pač navdal slovenskega fanta, če bi ga postavili zaradi običajnega mikastenja na „žegnanju“ pred — žensko sodnico? V Ameriki, se zdi, pa nimajo takih pomislov, in slika, ki jo priobču-

Lani je tekla še po zaslužjeni zemlji, a zdaj šumi po svobodnih bolgarskih tleh, in ko mine vojna, bo cvetela ob njenih bregovih civilizacija sveže, v ognju pomlajene Bolgarije.

Dirka letala z avtomobilom. V mestu Loo Angeles v Kaliforniji je dirkal letalec Lincoln na svojem letalu z avtomobilom, ki ga je vodil Bert Birgley. Dasi dosežejo dirkalni avtomobili naravnost neverjetne hitrosti, vendar je zmagal v tej nevarni dirki letalec.

Podadmiral Anton Haus, novi poveljnik avstrijske mornarice. Namesto odstopivšega grofa Montecuccolija je imenoval avstrijski cesar podadmirala Antona Hausa za poveljnika avstrijske mornarice in za vodjo mornariške sekcije vojnega ministrstva; hkrati pa mu ostane še nadalje njegovo mesto kot mornariški nadzornik.

Umazano perilo „viteških“ Madjarov. Obravnava proti poslancu Desyju, ki je obdolžil ogrskega ministrskega predsednika grofa Lukacza, da je trosil državne denarje v strankarske in zasebne namene, je obudila po vsej Evropi opravičeno zgražanje. Poslanec Desy je bil sicer obsojen na denarno globo, a to, kar je prišlo na dan med obravnavo, in to, da se ministrski predsednik brani, tožiti povzročitelje novih, zelo kompromitujočih govoric, je hudo omajalo njegovo pozicijo. Njegov odstop je neizogiben; za njegovega naslednika smatrajo bivšega ministrskega predsednika Wekerleja.

Dragocena najdba rimskega kmeta. Neki kmet iz rimske okolice je zadel te dni pri oranju na svoji njivi ob starodaven bronast kip, ki je ležal že dolga stoletja v zemeljskem zatišju. Ta najdba je vzbudila povsod veliko pozornost; kupci so se začeli oglašati, in svote, ki so jih ponujali lastniku, so rastle tako, da je dal naposled preiskati kip po strokovnjakih. Spoznali so, da je najdeni kip dragocen umotvor iz starodavnosti, ki predstavlja sv. Ivana Krstnika. Neki ameriški milijonar je ponudil kmetu za kip 3.000.000 frankov. Ker pa je v Italiji prepovedano izvažati umetnine brez dovoljenja vlade, se je moral kmetič odreči sijajni kupčiji. Vlada je nato kupila njegov zaklad za čedno svotico 400 tisoč frankov ter ga ukazala postaviti v muzej „Bargello“.

Lesni semenj na Cetinju. Črna Gora je bogata junaških sinov, drugače pa je slavna deželica revna in pogreša marsikaj, kar je drugod dostopno vsakemu brez težave. V tem pogledu je jako značilna naša

dalo težko kdaj določiti; govore pa, da je bilo že doslej 10.000 mrtvih... Naša slika kaže top na ulici mehikanskega glavnega mesta in portret ustreljenega predsednika Madera.

Iz nove Bolgarske: Dolina reke Strume v Macedoniji.

sličica, ki predstavlja semenj z drvmi — trhlím lesom in suhim dračjem — na Cetinju. Lesa je namreč v Črni Gori malo, in zato se vrše taki semnji vsak teden, in Črnogorke se pogajajo za ubogo dračje kakor za pravcato dragocenost.

Zamrzla ekspedicija na sev. tečaj. Polarne ekspedicije poročnika Schröder-Strantz, ki tiči že od srede decembra zamrzla severno od Spitzbergov, še vedno ni bilo mogoče rešiti; led in snežni viharji tvore pomožnim ekspedicijam nepremagljivo zapreko, tako da se že resno boje za življenje drznih izsledovateljev. Naša slika nam kaže udeležence ekspedicije (v sredi poročnik Schröder-Strantz), fotografirane v Tromsöju dan pred odhodom na nevarno pot.

Revolucija v Mehiki. Umoru ujetega predsednika Madera bo sledilo skoraj gotovo novo krvoprelitje. Newyorške brzojavke poročajo o strašnih bojih med pristaši raznih pretendentov za samodržstvo. Po ulicah nesrečnega glavnega mesta ropočejo kroglemeti in grme kanoni. Število ljudi, ki so poginili v tem prevratu, se bo

S političnega obzorja.

Ako nam ni namenjeno kako presečenje, lahko upamo po novicah zadnjih dni, da se ohrani Evropi zaželeni mir. Turčija, ki ji preti notranja revolucija z vsemi grozotami državljanske vojne, je prosila velesile, zlasti pa Anglijo, da naj posredujejo v prilog miru; in ker je tudi Balkanska zveza pripravljena odložiti orožje, ako ji odstopi Turčija vse ozemlje do črte Midija-Rodosto, turška armada pa nima več sil, da bi izvojevala milejše pogoje, ni dvoma, da bo krvavi ples na Balkanu v nekaj dneh zaključen. Vzrok turške pustljivosti je treba seveda iskati v Berlinu in na Dunaju: Nemčija noče igrati za svoje življenje v brezupni vojni s trojnim sporazumom, ljuba Avstrija pa gleda spricho tega, kako bi se pobotala z ruskim sosedom. Gotovo je, da odpustita obe državi v najkrajšem času velik del rezervistov — ako bodo dunajski državniki toliko pametni, da popuste Srbiji in Črni gori, kar zahteva Rusija. Oglašajo se sicer vesti, da bo petrograjska vlada izdala Skader bo-

Abadie-kotiček.

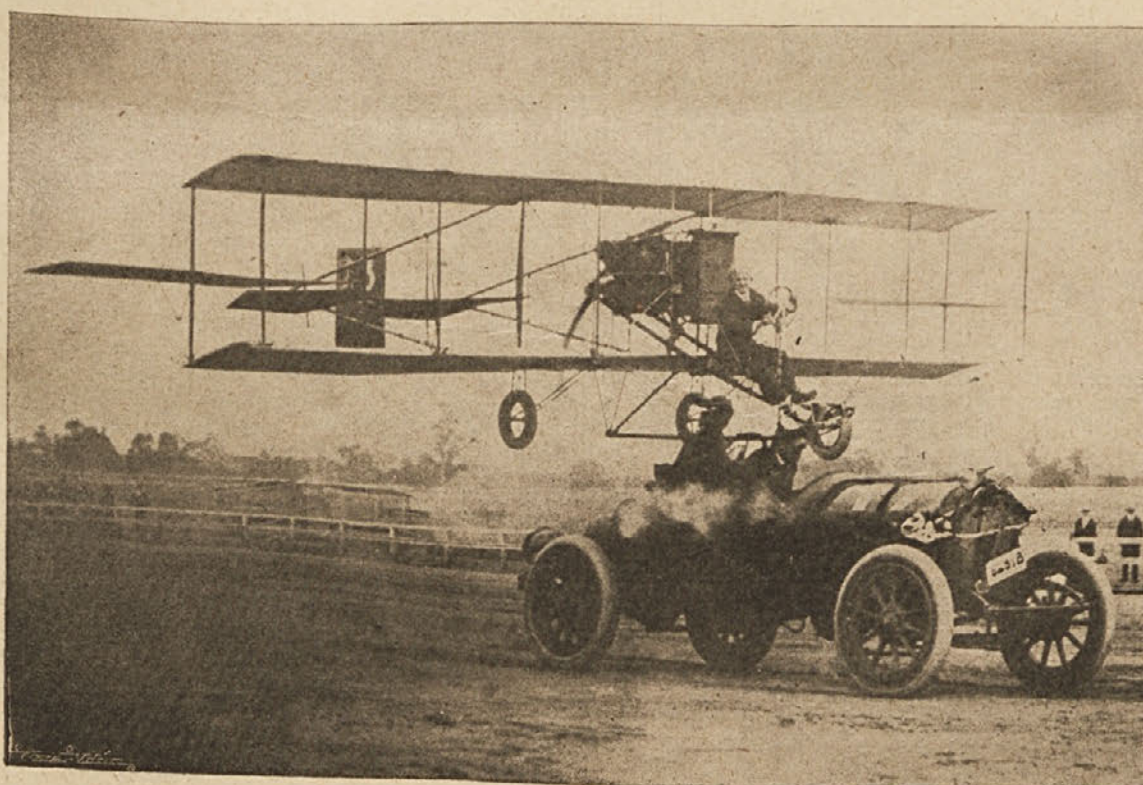
Uganka sfinge!

„Kako je mogoče kaditi, ne da bi se z nikotinom zastrupili?“ —

To je prav enostavno: „Vzamemo abadie-stročnice s ferolovo bato in sv. Jurjem!“

doči Albaniji, a trdi se tudi nasprotno; in ker se bliža Skadru po morski poti 30.000 Srbov, je upati, da bo zopet enkrat pomagalo neodločnosti diplomatov svetlo jugoslovansko orožje — s čimer računa po vsem videzu tudi Petrograd. Turčija, ki je spricho odprave nasprotstev med velesilami izgubila poslednji up, rešiti se v viharju svetovne vojne, je torej pripravljena podpisati svoj testament. Slovanskemu jugu se bližajo časi mirnega oddiha; Evropa se miri, toda vse države napovedujejo obširne vojaške reforme — priprave za odločni boj, v katerem se ima porušiti nemška moč ali pa uničiti Slovanstvo. Balkanska nevihta je očistila zrak: sveže gibanje se pojavlja povsod, na političnem in na kulturnem polju. Vojna je dokazala svojo opravičenost, ker ni samo uničevala, nego tudi rodila novo življenje, koristno napredku vsega sveta. — Kako pa jadra Avstrija v novo dobo? Na Hrvaškem vlada Cuvaj — dasi že na dopustu — v Budimpešti pa pripravljajo zmagovite vojaške čete zoper pošteno delavstvo, ki hoče prirediti generalno stavko v obrambo zatiranih ljudskih pravic. Ali ni groza mož, ki vodijo čoln države, da nastopajo v svoji slepoti brez pomisleka usodo druge Turčije?

Dirka letala z avtomobilom v Los Angeles (Kalifornija).

NOVICE.

Hud prepir lahko nastane v hiši, če pri-
nese žena možu na mizo slabo kavo. Da se
torej izognete takemu neprijetnemu prepiru,
ki utegne pokvariti dobro voljo za dolgo
časa, pridevajte kavi Kolinsko kavno primes,
ker edino ta napravi res dobro in okusno
kavo, ki ugaja vsakemu, tudi največjemu sit-
nežu. Da ji namreč izvrsten okus, prijeten
vonj in lepo barvo, torej vse lastnosti, ki jih
mora dobra kava imeti, — Pri nakupovanju
pazite strogo na znakmo „Sokol“, ker le
s to znakmo je res pristna domača in izvr-
stna Kolinska kavna primes.

Najelegantnejša dama, ki z okusnostjo
svojih oblek in z zdravo krasoto svojega te-
lesa vsakogar opozarja nase, ve prav dobro,
da je svetla polt in skrbno gojena rožasta koža
edina in vsa skrivnost nje lepote in elegance. Z
ljubeznivo skrbjo si pripravlja vsakdanjo ko-
pel in za umivanje rok in obraza rabi le
malo jedko, neutralno milo, ki nežne in ob-
čutljive kože ne vnema in ji ne škoduje, mar-
več le ugodno vpliva na lojnice in pospešuje
delovanje por (potnic). Te lastnosti združuje
vse Steckenpferd-lilijino mlečno milo (ko-

njičkovo), ki bi se moralo vedno nahajati na toaletni mizi elegantne dame.

Steckenpferd-lilijinomlečno milo

prej ko slej neuprno za racionalno oskrbo polti in lepote. Priznanostna pisma. Po 80 h povsod.

Bakra zmanjkuje. Zanimivo je opazovati na svetovnem trgu, da se že od l. 1910. porabi na svetu več bakra, nego ga producirajo rudniki. L. 1911. so ga porabili 986.300 ton, producirali pa samo 873.460 ton. Primanjkljaj pokriva do sedaj še s porabo starega bakra in rezerv iz prejšnjih let; vendar pa postaja baker čim dalje dražji. Na londonski borzi so mu n. pr. poskočile cene od 28. septembra 1911 do 28. septembra 1912 od 54 ⁷/₈ na 79 angleških funtov za tono (1000 kg).

Ribarstvo v posameznih državah. Prvo mesto v svetovnem ribarstvu zavzema Japonsko, kjer ulove na leto za 35 mil. kron rib. Za njim slede: Združene države severo-ameriške (282 mil.), Anglija (234 mil.), Rusija (126 mil.), Francija (118 mil.), Norveška (36.5 mil.), Španjolska (31.9 mil.), Nizozemska (17.7 mil.), Nemčija (122 mil.) in Avstrija, kjer da ribarstvo samo 5.8 mil. kron na leto.

Bele sužnje v Novem Jorku. Pisatelj S. H. London je po naročilu zvezne vlade natančno preiskal trgovino z dekleti v Novem Jorku. Njegova razkritja zbuja največjo pozornost po vsej Ameriki. Iz njegovega po-

Podadmiral Anton Haus, novi poveljnik avstrijske mornarice.

ročila je razvidno, da zaslužijo trgovci z dekleti na leto okoli 288 milijonov kron. Število belih suženj v Novem Jorku ceni London na 265 tisoč. O kupčiji z dekleti piše: „Dekleta prodajajo kakor blago na dražbi. Kupci so posestniki dvomljivih hiš, ki si ogledajo „blago“ in nato drug drugega prekašajo v cenah. Ako bi občinstvo poznalo vsa strahotna dejstva te kupčije, tedaj bi splošna ogorčenost na mah odpravila to peko naše civilizacije. 59 odstotkov vseh deklet, ki izginijo v Novem Jorku in ki jih označuje policija, da so se izgubila, postanejo žrtve trgovcev z dekleti. V Novem Jorku samem je več belih suženj kakor v vseh ostalih ameriških državah skupaj. Ena bela sužnja

pridobi gospodarju na leto okoli 12 tisoč kron, v drugih delih Zedinjenih držav pa okoli 24 tisoč kron. Na stotine deklet in žen privlačajo iz inozemstva in dobiček od njih

Umazano perilo „viteških“ Madžarov: Bivši ministrski predsednik Wekerle, ki ga smatrajo za Lukaczevega naslednika.

je tako velik, da jim plačujejo trgovci vožnjo v 1. ali 2. razredu, ker s tem se tudi izognejo vsem težkočam pri izkreanju. Slične razmere so tudi v Evropi, a policija sama je brezmočna proti tem razmeram.

Ne kupujte srečk na obroke drugje kot samo pri Češki industrijski banki, kajti ta prvi in največji tovrstni slovanski zavod s svojo delniško glavnico 40 milijonov kron nudi v vsakem oziru absolutno varnost. Pozor na dne 1. aprila 1913 vrše se žrebanje turških srečk, pri katerem bo izžreban glavni dobi 400.000 frankov. Več v današnjem oglasu.

Umazano perilo „viteških“ Madžarov: Kompromitirani ministrski predsednik Lukacz na poti v parlament.

Sijajna Köpenickiada v Strassburgu. Poleg Avstrije je Nemčija prva dežela na svetu, kjer se pretirava oboževanje uniforme do blaznosti. Znani köpeniški „stotnik“ — čevljar Voigt je lahko okradel mestno blagajno in aretirar mestne očete, samo ker se je preoblekel v stotniško uniformo. Dne 5. t. m. pa si je privoščil v Strassburgu v Alzaciji odpušeni računski podčastnik Keller to-le

šalo: Oblekel se je v uniformo brzojavnega sla ter nesel strassburškemu guvernerju ponarejeno brzojavko: „Danes ob 12. uri pridem s postaje Wissembourg z avtomobilom v Strassburg, naravnost na vežbališče Polygon; alarmira naj se vsa posadka...“ Razume se, kaj je sledilo; bobni, trobente, nemir, priprave za slavnostni sprejem; soldati in Nemci-civilisti, vse se je trlo na vežbališču in čakalo svojega Kaiserja; bil je pa tam tudi pruski princ Joahim, generalstvo in guverner von Wedell... To je bila jezica, ko se je izvedelo, da so spet enkrat prav po prajzovsko nasledili! In spet se je raznesla ob burnem smehu kulturnih narodov slavna vest o moči nemške uniforme...

Dragocena najdba rimskega kmeta: Starodaven bronast kip sv. Ivana Krstnika, vreden 3.000.000 frankov.

Listnica upravnistva.

One p. n. naročnike, ki dobivajo morda pomotoma po dva izvoda „Slov. Ilust. Ted.“, prosimo, da nam v svrhu kontrole izvolijo vrniti en izvod z opombo „dobivam dva“, ker bi drugače morali plačati naročnino za dva izvoda. Najenostavnejše in za nas zelo olahkočeno pa je, ako oboje, pod katerima dobivajo list, denejo v kuvert in nam ju pošljejo s tri vinarско znamko. Ako bi vsak naročnik, ki vpošlje denar, pripisal, da je „nov“ ali „star“ naročnik in event. številko naslova, bi te „pomote“, ki se sedaj prav lahko vrinejo, izostale. Na nakaznico ali položnico bi se prav lahko zapisalo: „Naročujem list (tu se pripiše ali zase ali pa za koga drugega), in s cer naj se všteje naročnina od tega in tega dneva. Naročnik sem nov. Ali pa: sem star naročnik s številko 116.“

Koledar za leto 1913 nam je docela pošel in ne moremo več nobenemu postreči z njim.

Današnja številka je zadnja, katero dobe oni, ki so naročnino za mesec prosinac na dolgu. Čakali smo dovolj dolgo in kdor se ni odzval opominom, si je kriv sam, da ga več ne dobi.

NESTLÉ-JEVA

moka za otroke

Popolna hrana za dojenčke, otroke in bočnike na želodcu.

Vsebuje pravo planinsko mleko.

Škatlja K 180 v vsaki lekarni in drogeriji.

Poskušnje Nestléjeve moke za otroke se dobivajo popolnoma zastonj pri

Henri Nestlé, Dunaj I., Biberstrasse 82.

Trgovci, peki!

Drože (kvas) iz odlikovane slovenske tovarne drož IV. SUBAN, Trst, ulica Ceorgio Vasari 10, so dosegle dosedaj vsepovsod najboljši sloves. Naročajte pri ——— narodni tvrdki, ki vam postreže po konkurenčnih cenah. ———

MARKO STOJAN:

Za svobodo in ljubezen.

Roman z Balkana.

Vse pravice pridržane.

Raztrgan moški jo je davil za vrat in ji klečal na prsih, druga sumljiva postava pa se je sklanjala čez njo in ji pravkar izdirala uhan.

Ženska, ki je bila očitno še mlada in čednih oblik, se je zvijala krčevito in se trgala na vse kriplje, da bi ušla grabelživemu prijemu. Toda napadalca sta bila močnejša od nje; in tudi njen krik je zamrl v boleštnem stoku: v ustih je tičala kepa umazanega robca in zapirala glasu pot.

Toda že je došel Ivan z mačjim skokom do tega človeškega klopčiča.

Sledilo je nekaj čudovitega.

Dušan sam je odrevenel v prvem trenotku — ne videvši Pygurisa, ki se je stisnil k vogalu, tresoč se kakor šiba na vodi.

Ivan je pograbil roparja za glavi, in preden sta se zavedla, kaj se godi, ju je treščil skupaj s tako silo, da je kar zapelo po mrčni ulici.

Nato se je sklonil k ležeči ženski, da ji pomaga na noge.

Njen obraz bi se bil odlikoval z veliko lepoto — tisto vročo, črnoleso lepoto ital-skih hčera — če ne bi bilo razuzdano življenje zarezalo vanj svojih pečatov.

Toda napadalca sta se začela pobirati, preden je izvršil naš prijatelj svoj namen.

Prvi izmed njiju je šinil proti Ivanu kakor podlasica, tiščeč se k tlom; izpod rokava se mu je zasvetilo kakor ostro jeklo.

Dušan je komaj opazil v polumraku, kaj se godi. Nehote je siknil krepko kletvico in skočil prijatelju na pomoč.

Toda že se je okrenil Ivan, začuvši šum nasprotnikovih opankov.

Zdelo se je samo, kakor da je segel falotu naproti in mu podal roko.

Toda ropar je zatulil v tistem hipu kakor volk, ki mu izbiše kočnjake... v železnem prijemu našega prijatelja se mu je razklenila pest, in bodalo je padlo žvenketaje na tla.

Komaj pa se je to zgodilo, ga je zgrabil Ivan pod vratom in za pasom, dvignil

„Moji uhan! Moja zlata verižica!...“ je bila nje prva beseda, ko so ji potegnili cunjo iz ust.

Ivan je prižgal užigalico; uhan sta ležala v neposredni bližini neznanke: padla sta bila na tla, ko je Ivan presenetil lopova s svojim prvim strahovitim sunkom. Verižico pa je stiskal drugi napadalec še vedno v umazani roki; toda Ivan ga je prijel za prste — prav rahlo, kakor je rekel — in verižica se je vrnila v pravo posest ob boleštnem javkanju nesrečnega tolovaja.

Posoda, okrašena s srbskimi narodnimi motivi.

Ženska je slonela ob steni bližnje hiše, stiskala se za prsi in lovila sapo.

„Oh... assassini... maledetti!... Umorili so me...“ je stokala teatralično v mešanici italijanščine in francoščine.

„Brate, Bog ti daj zdravje do sedmega kolena!“ sta vzkliknila skoraj hkrati Jovo in divji Marko, priletevska brez sape za tovarišema.

„To je napravil kakor sam kraljevič Marko!“ je zamrmral Janković in pomeril Ivana s pogledom očitnega spoštovanja.

Mladi Miloš pa se mu je vrgel v burnem navdušenju okrog vratu in ga poljubil na obedve lici, smejoč se tako krčevito,

„je sama „Olimpia Montebello v svoji lastni dražestni osebi... In to, madam, je visoki gospod, ki se želi razvedriti v vaši ljubki bližini!“

Olimpia se je mahoma vzravnila; na njeno razkuštrano in objokano lice, ki so ga bile prepregle solze s progami odplavljenе šminke, se je vrnil koketni smehljaj lahkoživk.

„Ravno sem se vračala domov, da počakam vašega obiska,“ je dejala z afektiranim, nekoliko raskavim altom. „Ko pa krenem mimo vogala... planeta name kakor tigra ta dva krvoločneža — in kaj je sledilo, ste videli sami!... Pojdi z mano, dragec,“ je dodala z vznešenim velikodušjem. „Nič mi ne boš plačal — nagradil si me dovolj, ko si mi rešil življenje!“

„Ti gospodje so moji prijatelji,“ je dejal Dušan, ne da bi se zahvalil Italijanki za milostno ponudbo. „Sprejmi naju do vaše hiše, a ta“ — pokazal je Ivana — „pojde z mano prav do vas; in tudi vaš rešitelj je on, ne jaz. Ne bova vas dolgo zamudila...“

„Mio Dio! Kaj hočete pravzaprav od mene?“ je vzkliknila Italijanka nezaupno.

„Samo kratek razgovor, nič drugega...“

„Razgovor? Dragi moj mali, jaz nisem detektivska pisarna!...“

„Nič za to! Čas, ki nama ga posvetite, vam bo vseeno nagrajen.“

„Dobro; pojdimo!“ je rekla po kratkem premišljanju lepa Olimpia, ki je očitno pozabila na svojo prejšnjo „velikodušnost“, kakor hitro je izpregovoril Dušan o nagradi.

Še dobrih pet minut so romali po vijugastih, temnečih ulicah — Dušan in Ivan z Olimpijo naprej, ostali pa za njimi v prejšnjem redu; pri tem se je zgodilo čisto slučajno, da sta vzela Marko in Jovo Pazarac Pygurisa v svojo sredo, kakor da ju je genilo njegovo plašno trepetanje, ki ga ni mogel več premagati, odkar je videl spopad na ovinku.

Že dolgo je bilo, da jih je srečal zadnji človek in se ognil družbi v širokem loku, skrivaše potuhnjene oči. Daleč tam nekje se je odbijala luč in dajala komaj razločiti mrkla vrata, pred katerimi se je zdajci ustavila Italijanka. Potegnila je za ročaj,

Lesni semenj na Cetinju.

Najmlajši avstrijski prestolonaslednik: Nadvojvoda Franc Jožef Oton, rojen dne 12. listopada 1912 na gradu Wertholz (Nižje Avstrijsko).

ga kakor klado in ga treščil v njegovega tovariša, ki se je ravno takrat zaletel proti njemu...

Na cesti sta obležali dve blatni, okrvavljeni človeški grudi, otepaje okrog sebe z zamolklim ječanjem in preklinjanjem.

Dušan je videl, da je prišel prepozno; vse to se je bilo zgodilo tako bliskovito, da mu ni ostalo drugega kakor pobrati napadeno žensko.

da ni mogel spraviti besedice preko ust. A tudi vrli Pyguris se je osmelil sedaj in pricapljal za šestorico.

„Bog nebeški!“ je vzkliknil in plosnil z rokami nad glavo. „Kneževska milost — malo je manjkalo, pa bi ne imeli več koga iskati!... Dama, ki ste jo rešili teh strašnih razbojnikov“ — pri tem se je ozrl s patetično gesto groze na lopova, ki sta lezla ječaje iz dosega junaške šestorice —

ki je visel v kotu na tenki žici; zvonček je zapel globoko tam zadaj — pridrsali so koraki, vrata so se odprla pred trojico in se zaprla za njo. Tajinstveni vratar je odhitel kdovekam, in prijatelja sta ostala sama z lepo Olimpijo v strahotni, zlovesči temi.

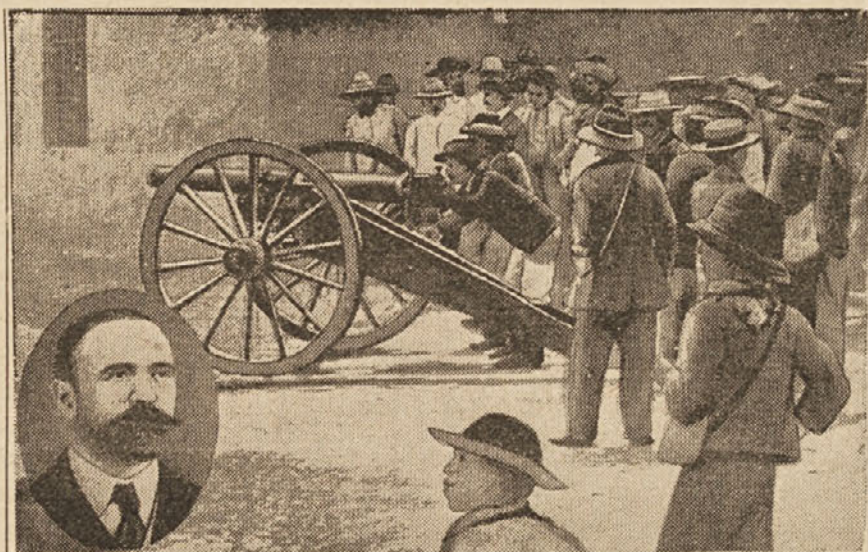
Z isto, instinktivno kretnjo sta segla skoraj obadva hkrati po užigalico. V luči drobnega plamenčka so se pokazale umazane, smradljive stopnjice.

Vrhu stopnjic je bila Olimpijina soba: brlog z majhnim oknom, črivo, razmetano posteljo, mizico, dvema stoloma in raztrganim divanom, ki ga je pokrivala ogoljena preproga.

Italijanka je pokazala prijateljema ta sedež, sama pa se je naslonila na posteljo.

„Kaj želite vedeti od mene?“ je vprašala brez najmanjšega prehoda, kakor da jo je popadel sum, ali nista tudi to dva

„Mislim, da!... In on, ki sem ga redila, oblačila, zalagala z denarjem iz svojega zaslužka, me je zapustil — izginil je čez noč! Pa ne samo, da se je obrnil podlo od mene, uničil moje upanje in poteptal mojo ljubezen v prah... še okradel me je!... Sto frankov mi je odnesel... cento franchi!... In dve zlati zapestnici... zlato uro... dva prstana!... Oh, mio Dio!...“

Revolucija v Mehiki: Top na ulici glavnega mesta. Portret ustreljenega predsednika Madera.

viteza, ki iščeta plena, kadar se razgrne noč nad Galato.

„Ali poznate nekega Alberta Birbantinija, madam?“ je rekel Dušan istotako brez prehoda in pogledal Olimpiji ostro v obraz.

„Birbantinija?“ je kriknila ženska, in oči so se ji zasvetile v zlobnem, srditem blesku. „Kaj vas je napotilo, da se zanimате zanj? In zakaj ga iščete pri meni?“

Dušan je bil pravzaprav v zadregi.

„Ako ji rečem, da ga iščem z zlim namenom,“ je umoval sam pri sebi, „si pokvarim vse — če sta še prijatelja. Nobena sila je ne bi več prepričala. Molčala bi kakor grob, ali pa bi naju nalagala — kar je še hujske. Če pa ji odgovorim, da sva dobra z njim, nama utegne zaupati; ako sta sprta, se izda po mržnji, ki jo mora popasti do naju — no, potem jo bo lažje prepričati, da ni tako...“

Odgovoril je torej po kratkem premolku, gledaje ji neprestano v oči:

„Njegova stara znanca sva, madam. Izvedela sva, da mu preti velika nevarnost, pa ga hočeva posvariti...“

„Kaj!“ je zavreščala Italijanka, in lice, pisano od raztopljenih šminke, ji je zardelo kakor pesa. „Tega lopova hočeta svariti, in jaz vama naj pomagam!... Oh, vidva sta sama falota — lumpa kakor on! Prišla sta k meni, da me okradeta!... Jaz nesrečnica!... Dva razbojnika sta se vtihotapila v moje stanovanje... na pom —“

Dušan je skočil kvišku in ji kratkoma pritisnil roko na usta.

„Ne bojte se, lepa Olimpija,“ je dejal s prepričevalnim glasom, „saj ni res! Moral sem vas samo preizkusiti... Birbantinija ne poznam osebno, a vem, da ga ni dosti prida. Iščeva ga, ker... ker bi nama mogel povedati, kod se skriva nekdo drugi, ki je res njegov prijatelj in morda še večji lopov kakor on...“

„To ni mogoče!“ je kriknila Olimpija srdito in udarila z ного. „Hujske zveri in bolj črne duše ni pod vsem božjim solncem. Ali veste, da sem ga ljubila leto dni... con tutto il mio cuore?“

„To je vredno vsega sočutja, madam Olimpija,“ je dejal Dušan, majaje z glavo. „Nevrednega ste si izbrali!“

Žalostna nevesta se je vrgla na posteljo in zaplakala z resničnim gnevom. Nato je planila kvišku.

„Kaj mu hočem storiti?... Da me počaka na vogalu ali pošlje name takšne-le assassini, kakor je sam?... Da, vem, kje ga najdete; toda povem vam le, ako mi prisežete, da ga ne pustite živga iz rok!“

„Madam, popustite nekoliko,“ je rekel Dušan s svojim najlaskavejšim glasom. „Glejte — če ga ne pustim živga iz rok, tvegam življenje, in še več: vso nalogo, zaradi katere iščem njegovega prijatelja. Obljubljam vam pa v imenu svojem in svojega prijatelja, da ga pretepeva strahovito, in to s posebno mislijo na podlost, ki jo je zagrešil proti vam.“

Olimpija je brž uvidela, da je nekaj boljše od ničesar.

„Dobro!“ je dejala s svečano kretnjo, „mislim, da ste mož-beseda. Birbantini stanuje...“

Zdajci pa se je začulo z ulice drdranje kočije — nekaj nenavadnega v tem kraju in ob tej pozni, nevarni uri.

Vsa trojica je prisluhnila.

Skoraj istočasno so pridrsali po stopnicah mimo vrat koraki, kakor da nese več ljudi nekaj težkega v vežo...

Hišna vrata so se odprla in zopet zaprla.

Zaslišal se je slaboten, onemogel ženski vik...

Olimpija je skočila k oknu; tudi Ivan je planil nehote pokoncu, kakor da ga je preplašila temna slutnja.

Toda že je drdrala kočija zaprta za vogal bližnje ulice, ki je vodila skoraj naravnost proti Zlatemu rogu...

Vse tri je objela nekakšna tesnoba; zavladal je molk, ki ga je prekinila šele Olimpija, mahnivša z roko:

„Tu so vse hiše polne takšnih brigantov!... Oh kje si, bella Italia! Zakaj sem te zapustila!... Torej,“ je dejala, kakor da se je vzdramila iz težkih misli, „Birbantini stanuje v hôtelu Des cinq Nations...“

„Kaj!...“ sta vzkliknila osupla prijatelja. „Tam stanujeva tudi midva...“

„Vidita, potem sta me iskala takorekoč brez vzroka. Madonna sama je hotela, da mi rešita življenje!“

Ivan je segel v žep in položil na mizo zlatnik, videč, da sta opravila.

„Nikakor!“ je vzkliknila Olimpija. „Moje plačilo je... že vesta, kaj! In kadarkoli bi potrebovala pomoči zoper Birbantinija ali kakega njegovega zaveznika... vedita, da rada žrtvujem življenje, samo da mu starem glavo. Toda še nekaj: lump, ki ga iščete, se izdaja zadnje čase za grofa Rosettija... to vama bo koristno vedeti. Njegovega obraza ne poznate?“

„Fotografijo imam s seboj...“

„Dobro; ne pozabita si zapomniti poti k meni,“ je dejala Olimpija, spremljaje ju po stopnjicah k hišnim vratom.

Ker je vzela svečo, sta to pot videla vratarja: bil je starikav Turek s turbanom in sivkasto brado, ki je mrmraje sprejel svoj bakšiš in pomeril naša prijatelja z zlobnimi očmi.

Videla pa nista človeka, ki je bil stopil v hišo par trenutkov prej in se umeknil pred prihajajočimi v temno ozadje veže, od koder je dobro razločil njih osvetljene obraze.

In ko je stekla Olimpija naglo nazaj v svojo sobo, je gledal tisti človek skozi linico na vratih za prijateljema ter mrmral s satanskim hihitanjem:

„Donnerwetter! Nisem si mislil, da prihiiti moj mili svak tako naglo za mano na ženitovanjsko popotovanje... Kje, vraga, je neki izteknil resnico? Toda nimaš me še, zarobljena butica slovenska! In če bi me imel — kanarček je prodan, in sve-toval ti ne bi, da se spustiš za njim: Halil bej ima težko roko, hehehe... Sicer pa me boš iskal še dolgo, ako se boš tolažil s tem, da hodiš v posete h galatskim damam!“

Zamrzla ekspedicija pri Spitzbergih: Poročnik Schröder-Strantz (v sredi) in drugi udeležniki ponesrečene ekspedicije.

„Grk je ušel!“ so bile prve besede, s katerimi je pozdravil prijatelja Miloš, ki ju je čakal z ostalimi vred pred vrati.

„Kakor da bi se raztopil,“ je vzkliknil Janković. „Naenkrat ga ni bilo več. Tarnal je, da se boji razbojnikov, in kakorkoli smo mu delali korajžo — ni se dal potolažiti. In mahoma, ko smo za hipec pozabili nanj — smuk! Samo pete smo še videli izginiti za vogalom.“

„To ni dobro znamenje!“ je dejal Marko, majaje z glavo in oziraje se pazno naokoli. „Jovo, kar pripravi se! Nikdar več naj ne vidim svoje stare majke, ako nam mrcina ni nastavlil kake zasede.“

Jovo je skomizgnil z ramami.

„Prava reč! Samo po nas, komur se mudi v razbojniška nebesa! Sicer pa — lahko bi šli po drugi poti, ali ne?“

„Nazadnje še zajdemo!“ je vzkliknil Miloš, ki mu je bilo v srcu žal, da se prej ni mogel udeležiti aventure. „In če nas kdo zalezuje, nas bo zalezoval tudi jutri. Rajši nocoj, ko smo pripravljeni in imamo čas!“

„Tvoja je prava, junače!“ je rekel Ivan in udaril fanta po rami. „Dušan, kaj meniš? Hajdimo naravnost!“

Tako se je zgodilo.

Zdajci pa se je spomnil naš prijatelj:

„Da, bratje — ali niste videli kočije, ki je prišla pred vrata in se spet odpeljala? In neka ženska je menda zakričala, ko so jo posadili vanjo...“

„Kočije? Kakšno kočijo naj bi videli?“ je zategnil Jovo skoraj užaljen — on, ki je slovel, da gleda v temi kakor mačka.

„S kolesi, čičo!“ se mu je zasmel Miloš in odgovoril namesto njega: „Nikake kočije ni bilo; kam si pa gledal?“

„Vendar! Slišalo se je, tik pod oknom.“

„Morda ima pa hiša dvojce vrat — spredaj in zadaj!“ se je oglašil Marko. „Manjka se v Carigradu takšnih razbojniških jam: skozi prvo luknjo zlezeš vanje živ in zdrav, skozi drugo te odnese hladnega v vodo...“

Majaje z glavo je šel Ivan dalje; v njegovih mislih ni hotel utihniti ropot skrivnostne kočije.

„Stojte! Kaj je tam?“ je šepnil zdajci Janković in pokazal v temo sosednje ulice.

„Pst! Tiho!“ je šepnil Jovo in skočil bliže. „Ne... ničesar ni. Ali so te varale oči, ali pa se je potuhnil, kdor je bil.“

Stopili so dalje.

„Poslušaj!“ je zamrmral Ivan prijatelju. „Kdaj se lotiva Birbantinija — če je še pri nas? Najrajši bi ga vrgel kar nocoj iz postelje — tako težko čakam novice. Zdi se mi, da slišim Jerico izza vsakih zaprtih vrat in da mi vsak diha prinaša njene zdihljaje...“

„Misliš, da je meni drugače? A dobro: kakor hitro pridemo v hotel, primemo vratarja, da nam pokaže Birbantinijevo sobo — izlepa ali izgrda. Samo če je lopov doma!“

„Če ga ni, sedeva vanjo in poča —“

Preden je Ivan dogovoril, je šinilo izza vogala nekaj temnega proti njemu. Levo ramo mu je prešinila bliskoma ostrabolečina. Umeknil se je z vsem telesom, iztegnil roko — in komaj mu je še ostalo časa, da je prijel bradatega napadalca v zapestju. V polumraku se je zasvetilo kratko, široko rezilo...

Ivan je segel po drugi roki svojega nasprotnika in začutil takoj nato, da ima opraviti s človekom orjaške rasti in nenavadne mišične sile.

Kakor iskra se je zasvetilo v njegovih možganih:

„Ako izpustim, je po meni!“

V prvem hipu je hotel zaklicati na pomoč; toda že je slišal na vseh straneh poluglasne kletvice, škrtanje in sopihanje — ves zamolklj šunder nemega, gnevnega boja.

Nasprotnik je bil odločno močnejši od njega. Ivan mu je stiskal oboroženo desnico, gnetel jo — mlel jo s svojimi krepkimi prsti, čuteč, kako trepeče ves od strahovitega napora...

Debele srage so mu stale na čelu; mrzlo mu je curljalo po sencih — v možganih pa je kovala ledena, temna zavest:

„Izgubljen!...“

Zdajci pa je zastokal tolovaj od bolečine: bodalo mu je padlo iz roke!

Toda ni se dal premagati tako izlepa; zaškrtal je besno turško kletvico, in preden je utegnil Ivan izkoristiti svoj uspeh, so ga objele njegove roke kakor jeklene klešče...

Začela se je strahovita borba. Mladi mož je čutil z grozo, kako daleč ga nadkriljuje nasprotnikova moč; edina misel, da se bori na življenje in smrt, mu je dajala silo, da se je ustavljal, dasi omahovaje... Njegovo hrbitišče se je skrivilo — vdiral se je pod strašnim pritiskom — in zdajci mu je zmanjkalo zemlje pod nogami, oči so zagledale nočno nebo... par žalostnih zvezd je švignilo mimo pogleda... in glava je udarila z vso silo ob trda tla.

Ivan je ležal premagan pod svojim nasprotnikom.

Kakor iz daljne dalje je slišal blizu za seboj dva kratka, grgrajoča krika...

Zdajci pa je olipal z roko nekaj trdega, mrzlega...

Bil je nož, ki ga je prej izvil morilec!

Divja radost je zavrela po njegovih onemoglih udih.

Toda že je segel tudi orjak po smrtonosnem orožju.

(Dalje)

Agitirajte in pošljite naročnino!

Zastonj se jezite nad trgovci in blagom, ter govorite draginja je, da si človek ne more nič več kupiti. To govorjenje ne pomaga nič, če bode še naprej kupovali slabo blago in pri trgovcih, ki Vam drago računajo. Prihranite si le tedaj kaj, ako bode kupovali vedno v trgovini z modnim, manufakturnim in konfekcijskim blagom I. N. Šošarič, Maribor, Gosposka ul. 5. V tej trgovini kupite vsako blago od 20 do 30 odstotkov cenejše kakor drugod.

ŠESTKRAT VEČ

umrje umetno hranjenih otrok nego naravno pri materinih prsih odraščati. Zadostno in neutrudljivo dojenje omogoča „GALEGOL“. Vpliva ugodno na količino in na kakovost mleka. Mleko se pomnoži za 33 do 50%. Dojenčki pridobivajo praviloma na teži in se izbornorazvijajo. — Ima prijeten okus, se v vseh tekočinah rad topi in zadošča ena pušica za 20 dni.

Cena 3 K.

Glavna zaloga v lekarni B. Fragner, Praga III, vogal Nerudove ulice. Zaloge v lekarnah. Kjer se ne dobiva, se pošilja po pošti proti vnoslatvi K 370 za eno pušico, 672 za dve pušici, K 972 za tri pušice, K 12— za štiri pušice.

Sukneno blago
za moške obleke se kupi
najbolje pri
R. Miklauc
v Ljubljani.

Velika izbira. Zanesljive cene. Na zahtevo se tudi izdelovanje oblek preskrbi.

Prilika za nakup!

30.000 par. vis. čevljev na zatego!

3 pari visokih čevljev na zatego za le K 14-75

po podobi, iz samega najboljšega usnja, z dobrimi vzvun štrlečimi pravimi podplati. Ker je bilo teh 30000 parov čevljev namenjenih za balkanske države, so mi zaostali zaradi vojne. Prodajam jih zaradi tega pod izdelovalno ceno 3 pare moških ali ženskih čevljev na zatego iz najboljšega usnja vsake številke in velikosti za le K 14-75. Za naročbo zndostuje napoved številke ali mere v centimetrih. Razpošilja po povzetju Prva kršćanska izvozna hiša za čevlje

Franc Humann, Dunaj II., Aloisgasse 3/76. Čestiti naročnike prosimo vljudno, da nas dalje priporočajo.

Za vsa v svojo stroko spadajoča dela se priporoča

I. ZAMLJEN

čevljarski mojster

Ljubljana, Gradišče št. 4.

Zaloga izgotovljenih čevljev ter izdelovanje gorskih in telov. čevljev.

Stampilije

vseh vrst za

urade, društva, trgovce itd

ANTON ČERNE

graver in izdelovatelj kavčukovih stampilij

Ljubljana, Stari trg 20

Ceniki franko.

Iv. Ravnihar

urar in trgovec z zlatnino
:: in srebrnino ::

Ljubljana, Sv. Petra c. 44.

Za vsako pri meni kupljeno kakor tudi popravljeneno uro jamčim eno leto.

Lastna delavnica za popravila in vsakršna nova dela.

Čuvajte se peg! Vaše obličje

bo krasno, čisto in fino kakor alabaster. Pike, pege, izpuščaje, rdečico obličja in nosu, sive in rumene lise in vsak neprijeten nedostatek odstrani zjamčeno v 6 dneh „Vladicca balsamin“. Steklenica K 2-50. Rationell bals. milo K 1-20. Učinek je opaziti že po enkratni rabi.

Neprijetne dlačice

z obličja in rok odstrani trajno in brez bolesti v 3 minutah edini zjamčeno neškodljiv „Sattygmo“. Steklenica K 2-50

Bujno polnost-krasno oprse

doseže vsaka slabotna dama v treh tednih. Učinek zjamčen. Neštevilni zahvalni in priznalni dopisi zdravnikov in dam so na razpolago. Uspeh se vidi že v 6 dneh. Edino krepčilno in osvežujoče sredstvo. Cena 1 steklenice univerzalnega sredstva Et-Admille z navodilom 5 K. K temu posebni kremni izvleček „Vladicco“. K 2—.

Nikako izpadanje las, nikake luskin!

Poarine lasna mast

oživlja in krepi lasne korenine tako, da se lasje in brki krepijo in dobivajo krasno rast. Uspeh zjamčen. Lonček 4 K, manjši 2 K. Prodaja in razpošilja edino ord. kosmetični laboratorij

W. Havelka, Praga-Vršovice št. 752.

Tisoč in tisoč priznanj in zahval.

(Pozor na razna iz tujine priporočena slaba in draga sredstva.) Za uspeh naših izdelkov se jamči.

Obnovite naročnino!

Razširjajte „Slovenski Ilustrovani Tednik“ in pridobivajte mu novih naročnikov. Opozarjamo na razpis nagrad v zadnji številki. - - - - -

Krojač Ivan Magdić se je preselil na Dunajsko c. št. 20.

Gospodarstvo. Življensko zavarovanje postaja čedalje bolj popularno, ker vsakdo uvideva, da se le ž njim doseže najprikladnejši način varčevanja in najugodnejše vsestransko preskrbljenje za starost, kakor tudi za slučaj smrti zavarovatelja. — Glede velikega pomena življenskega zavarovanja omenjamo, da je bil tudi pred kratkim umrl g. Avgust Praprotnik, trgovec v Lokvi na Krasu, zavarovan za večji znesek, in sicer pri banki „Slaviji“. Opravičeni prejemnik zavarovanega kapitala je pokazal svoje rodoljubje s plemenitim činom, da je daroval tisoč kron v korist družbe sv. Cirila in Metoda. — Da bi bilo mnogo posnemalcev!

Odda se meblirana sobica v Trstu, Farneto 44, mezzanin, vrata 20.

Eno sobo ali dve sobici meblirano — z vso posrežbo išče gospod v Ljubljani pri kaki mirni stranki. Ponudbe z navedbo cene na upravnštvo do 15. sušca pod šifro „Domača hrana“.

Proda se nova hiša 20 minut od Ljubljane na Tržaški cesti. Hiša ima 7 sob in vrt. Plačilo tudi na obroke. Naslov pove upravnštvo.

Velezanimiv zgodovinski roman „V burji in viharju“, bi naj vsakdo čital. Nevezana knjiga stane 3-30 K, vezana pa 4-80 K s poštnino vred.

Zgodovinski roman V burji in viharju

je izšel kot posebna knjiga, katero krasi 33 slik. S poštnino vred stane K 3-30. Kdor želi to lepo knjigo, naj si jo brž naroči.

Izvirne, lepe platnice za roman
„V burji in viharju“
ima v zalogi knjigovoznica
A. FELDSTEIN.
Cena platnicam 80 v z vezavo vred 1 K 50 v.

GRIČAR & MEJAČ

Ljubljana

Prešernova ulica št. 9.

Največja zaloga zgotovljenih oblek za gospode,
:: dečke in otroke. ::

Konfekcija za dame

Točna postrežba.
Solidne cene.

Kupujte pridno srečke „Splošnega ženskega društva“ v korist slovenskih umetnikov. 200 krasnih dobitkov, slik domačih slikarjev. Srečka à 1 K.

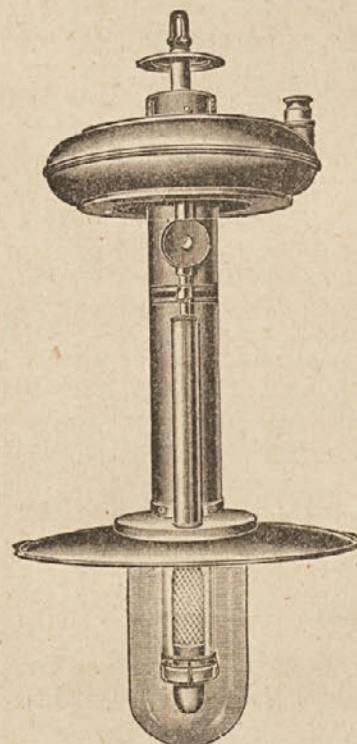
Prej K 18.— Sedaj K 8.—

3 leta pism. jamstvo.

Krasna rem. gloria-srebrna anker ura za gospode, s tremi močnimi fino graviranimi pokrovi, s pokrovom na pero, tekoča na kamenih, točna. Cena samo K 8.—. Vsak naročnik dobi elegantno verižico zastoj. Pošilja se po povzetju. Pišite še danes na naslov: Arnold Weiss, Dunaj VII., Kaiserstraße 95/9.

Najlepšo in najcenejšo razsvetljavo

ima gotovo vsak gostilničar, trgovec, obrtnik in tudi zasebnik, ako si nabavi najnovejšo avtomatično petrolejsko-plinovo svetilko „PERPETNA“, v kateri gori navadni petrolej, in sicer brez stenja (dohta) in jo je treba le prav redkokdaj osnažiti, je docela brez nevarnosti in gori brez vsakega nadzorstva do zadnje kaplje petroleja vedno enako.

Vse to z lahko vestjo potrjuje uredništvo „Slov. Ilustr. Tednika“, ker že spoznetka decembra lanskega leta razsvetljuje svoje ure s to svetiljko.

Naroča se pri:
Srečko Magolič

Ljubljana, Dunajska c. 9 (Hribarjeva tiskarna).

Avtomatična past!

Za podgane K 4.—, za miši K 2-40, ujame brez nadzorstva do 50 komadov v eni noči. Ne zapuste nobenega smrada in se zopet same nastavijo. Past za ščurke edina te vrste, na katero se ujame na tisoče ščurkov v eni noči, à K 2-40. Povsod najb. uspeh. Pošilja po povzetju Franc Humann, Dunaj, 2. Bezirk, Aloisgasse 3. — Mnogo pohvalnih pisem. Pred manj vrednimi ponarejenji se svarti. V c. in kr. vojaških skladiščih v uporabi. Telefon 23.446.

Peter Gornik

Ljubljana, Trubarjeva ulica 2
pri šentjakobskem mostu.

Zaloga najfinejših švicarskih žepnih ur, kakor „Omega“, „Audemar-Frères“, „Intact“ in preciznih ploščnatih ur, vsakovrstnih budilk, stenskih in pendel ur, srebrnine, zlatnine, juvelov i. t. d.

Lastna delavnica za popravila ur.
Popravila se izvrše točno in po nizki ceni.

Kinematograf „Ideal“ na Franc Jožefovi cesti v Ljubljani ima jako zanimiv spored, same dobre, zelo učinkovite privlačne resne in šaljive točke.

ANA GOREC

Ljubljana
Marija Terezija cesta št. 14.
gostilna pri „Novem svetu“.

Trgovina s kolesi in deli.
Najboljše pnevmatike.
Izposojevanje koles.

Moder svet!

Kupujte samo svetovnoznano
žitno kavo
„PROBAT“

ki stane zavoj 5 kg po pošti franko samo K 3-70 in se pošilja proti povzetju. Vrhutega se dobite zastoj lep poraben predmet. Ako vzamete 5 zavojev, dobite zavoj po K 3-10. „Probat“ je brez vsakega dodatka, zdrava in okusna kava. Pristna le ako se naroči pri

pražilnici Bernsdorfer,
Bernsdorf 42 pri Trautenu, Češko.

400.000 frankov

z mesečnim vplačilom samo K 4-75 se zamore
dne 1. aprila t. l.
z renomirano turško državno srečko iz leta 1870.
zadeti!

Varno naložen denar, zasigurani dobitki. Skupine srečk v različnih kombinacijah na mesečne obroke od 2 K višje. — Zahtevajte prospekte

Češke industrijske banke, glavno zastopstvo v Ljubljani.

Vsaka dobra gospodinja

ceni dobro in ceno perilo. Ponujam torej:
6 kom. ženskih srajc najboljše kakovosti in izvedbe z lepo vezbo, sortirane za 18 K.
6 kom. finih cefirastih srajc, stanovitne barve ali belih s pike prsmi, kompl. velikih 21 K.
6 kom. sortiranih moških hlač iz najfinejšega gradla ali satina, franc. kroj, za 13 K.
6 kom. sortiranih moških nočnih srajc, krasno izdelanih, s portami stanovitne barve 20 K.
Pri naročilu napovejte obseg vratu in pasu. Razpošilja se po povzetju, če blago ne ugaja se denar povrne.

S. Herrman,
tovarna perila v Heřman-Městec, Češko.

Pozor! Pozor!
„Kavarna CENTRAL“
Ljubljana,

Vsak dan

KONCERT

!! Vso noč odprta. !!

Vsak mesec drugi umetniki. Vstop prost. Točna postrežba z najfinejšimi pijačami.

Z velespoštovanjem

Štefan Miholič, kavarnar.